

KERK

VAN

GIETEN

NH Gemeente Gieten

bloknr. 569

toegangnr. 0357

Inv.nr. 85

H E T B O E K

DER

P S A L M E N.

DE EERSTE PSALM.

W^{ezalig} hij, die in der boozen raad
 Niet wandelt, noch op 't pad der zondaars staat;
 Noch nederzit, daar zulken zamenrotten,
 Die rockeloos met God en godsdienst spotten;
 Maar 's HEEREN wet blijmoedig dag en nacht
 Herdenkt, bepeinst en ijverig betracht.
 2. Want hij zal zijn gelijk een frissche boom,
 In vetten grond geplant bij eenen stroom,
 Die op zijn' tijd met vruchten is beladen,
 En sierlijk pronkt met onverwelkte bladen:
 Hij groeit zelfs op in ramp en tegenspoed;
 Het gaat hem wel, 't gelukt hem wat hij doet.
 3. Gansch anders is 't met hem, die 't kwaad bemint,
 Hij is als kaf, dat wegstuift voor den wind;
 Geen zondaar zal 't gewis verderf ontkomen,
 Als in 't gericht door God wordt wraak genomen:
 Hij, die van deugd en godsvrucht is ontaard,

Zal niet bestaan, daar 't vrome volk vergaert.
 4. De HEER toch slaat der menschen wegen gaë,
 En wendt alom het oog van zijn genaë
 Op zulken, die, opregt en rein van zeden,
 Met vasten gang het pad der deugd betreden;
 God kent hunn' weg, die eeuwig zal bestaan,
 Maar 't heilloos spoor der boozen zal vergaan.

DE TWEDE PSALM.

W^{at drift} beheerscht het woedend heidendom,
 En heeft het hart der volken ingenomen?
 De koningen verheffen zich alom;
 De vorsten zijn vermetel zaamgekomen,
 Om God, den HEER, zelfs naar de kroon te steken,
 En tegen zijn' Gezalfden op te staan.
 Zij spreken zaam: « Laat ons hun banden breken,
 « En van hun juk en touwen ons ontslaan!»
 2. Maar d' Opperheer, die zijn' gedachten stoel

A

Op

EENIGE GEZANGEN.

DE TIEN GEBODEN DER HEEREN.

Exod. XX: 1-17. Deut. V: 6-21.

- M**ijn ziel! herdenk met heilig beven,
Hoe God, met Majesteit bekleed,
Zijn wet op Horeb heeft gegeven;
Daar Hij deez' woorden hooren deed:
2. «Ik ben de HEER, uw God en Koning,
«Die van Egypten u bevrijd',
«U leidend' uit uw slaafsche woning;
«Dient dan geen Goden nevens Mij!
3. «Voor beeldendienst zult gij u wachten:
«Ik ben de HEER, een ijvig God;
«k Straf dien in drie en vier geslachten;
«Maar schenk mijn' dienaars 't zaligst lot!
4. «Misbruikt geenszins den naam des HEEREN;
«Zweert nimmer eenen valschen eed:
«Want hun, die zijnen naam ontëeren,
«Is zijn getergde wraak gereed!
5. «Gedenkt en viert, met vee en magen,
«Den Sabbat, na zesdaagsche vlijt:

- «God schiep 't heelal in zoo veel dagen,
«En heeft den Sabbat zich gewijd!
6. «Gij zult uw ouders nedrig eeren,
«Opdat uw God, die eeuwig leeft,
«Uw dagen gunstig moog' vermeerren
«In 't land, dat zijne hand u geeft!
7. «Gij zult niet doodslaan, noch u wreken!
«Breekt nooit den echt! Steelt niemands goed!
«Gij zult geen valsch getuignis spreken;
«Bemint elk met een vroom gemoed!
8. «Uw hart zal nimmer iets begeeren
«Van alles, wat uws naasten is!
«Uw ziel zal, als uw mond, God eeren,
«En houden zijn getuigenis!»
9. Och! of wij uw geboën volbragten!
Genaë! o hoogste Majesteit!
Gun, door 't geloof in Christus, krachten,
Om die te doen uit dankbaarheid!

Da

DE LOFZANG VAN MARIA.

221

DE LOFZANG VAN MARIA.

Lukas I: 46-55.

- M**ijn ziel verheft Gods eer;
Mijn geest mag, blij', den Heer
Mijn' Zaligmaker noemen:
Die, in haar' lagen staat,
Zijn dienstmaagd niet versmaadt,
Maar van zijn gunst doet roemen!
2. Want zie, om 's Heeren daën,
Zal elk geslacht voortaan,
Alom mij zalig spreken:
Wijl God, na ramp en leed,
Mij groote dingen deed.
Nu is zijn magt gebleken.
3. Hoe heilig is zijn naam!
Laat volk bij volk te zaam'
Barmhartigheid verwachten;
Nu Hij de zaligheid,
Voor die Hem vreest, bereidt,
Door al de nageslachten!
4. Des Heeren arm is sterk;
Hij deed een krachtig werk:
Die hoog zijn van gevoelen,

- Heeft Hij verstrooid, verward,
Met alles, wat het hart
Dier trotschen mogt bedoelen.
5. Die stout zijn op hun magt,
Heeft Hij versmaad, veracht,
Gestooten van de troonen;
Maar Hij verhoogt en hoedt
Het nederig gemoed,
Waarin zijn Geest wil wonen.
6. Hij heeft, na lang gedald,
Met goederen vervuld
Der hungerigen monden:
Hij zag geen rijken aan;
Maar heeft z', in hunnen waan,
Gansch ledig weggezonden.
7. Zijn goedheid klom ten top:
Hij nam zijn Isrel op,
Naar 't heil, zijn' knecht beschoren;
Gelijk Hij, ons ten troost,
Aan Abram en zijn kroost,
Voor eeuwig had gezworen.

C c 3

Da